

det ikke i Loven, veed man jo ſlet ikke, hvad det Gele er, og hvad ſtulle vi ſaa egentlig med Loven? Derſom man alſaa havde gjort et Forſøg paa at lade „midlertidig“ udgaa i Iſte Linie af § 1 og at forlænge noget det Tidrum, for hvilket Teknikerne ſkulde anſættes, ſaa at man derefter kunde forbeholde ſig fremtidigt at optage paſſende Summer til Lønninger, Dagpenge, Medhjælp og Laboratoriets Udſtyrelſe og Drift, vilde jeg have anſet det for meget tvivlſomt, om vi ikke burde have modtaget, hvad der ſaaledes er overſendt. Jeg havde tænkt paa at ſtille Vandringer for at forandre, hvad jeg nu her har havt at indvende mod Lovforſlaget; men jeg har ikke ſet mig iſtand til at fremsætte noget Forſlag om Størrelſen af den ſamlede Sum, der her maatte ſtilles til Miniſteriets Naadighed til Medhjælp ved Laboratoriet. Ei heller har jeg havt nogen Foreſtilling om, hvor meget der til Laboratoriets Udſtyrelſe og Drift maatte kræves. At man ikke maa være farrig, og at man maa indrømme paſſende Lokaler og give de fornødne gode Inſtrumenter, kunne jo Alle være enige om; men hvormeget der kræves dertil, veed jeg ikke, og jeg har derfor afholdt mig fra at ſtille noget Vædringsforſlag. Hvad jeg her ſiger, bliver jo kun endel af den Digitale, ſom holdes over Loven, men jeg har dog ikke kunnet tie, fordi jeg virkeligønſker, at der maa ſte Noget paa det Omraade, og derfor ganſke naturligt har maattet fremsætte en Beklagelſe over, at der nu er ſaa ringe Udſigt til, at der ſter Noget.

Juſtitsminiſteren (Mellemann): Fra det Diebli af, at det blev mig klart, at man i det andet Thing ikke vilde gaa videre end til at bevilge et Laboratorium — der har ingenſinde der været Tale om Andet end et midlertidigt Laboratorium, og jeg vil tilføje, at for mit Bedkommende vilde det ikke forandre Sagen, om man vilde være tilbøjelig til at oprette det for beſtandig; det vilde maaffe i viſſe Maader gjøre det værre efter min Betragtningſmaaade — har jeg tabt Interenſen for denne Sag og betragtet det ſom uhenſigtsmæssigt at ſætte nogen videre Kraft paa at ſaae denne Lov igjennem. Jeg gaar ud fra, at den Foranſtaltning alene at oprette et Laboratorium er en aldeles utilſtrækkelig Foranſtaltning, og de ikke ubetydelige Midler, der vilde medgaa til Tilveiebringelſen af et ſaadant, vilde jeg ikke kunne betragte ſom en henſigtsmæssig og forſvarlig Anvendelſe af Statens Penge. Jeg gaar nemlig ud fra, at blot det, at et Laboratorium oprettes, i Virkeligheden ikke vil kunne medføre nogen væſentlig Forbedring i Tilſtanden. Etjøndt jeg meget ofte har havt Leilighed til at modſige den Opfattelſe, navnlig i det andet Thing og forreften ogſaa her, maa jeg fremhæve, at man har været tilbøjelig til meget at overvurdere Betydningen af et Laboratorium for diſſe Sagers Underſøgelſe. Man har ligesom villet gjøre gjæl-

dende, at det ſkulde være Alt og ialtſald Hovedſagen i Henſeende til diſſe Sagers Underſøgelſe og Opdagelſe. Dermed ſtaar i Forbindelſe, at man har fremhævet i høi Grad Banſtelighederne ved de temiſte Underſøgelſer, fremhævet Nødvendigheden af, at Folk maatte have Tid til at ud-danne ſig og øves deri, førend man kunde ſælde Straffedom paa det Grundlag oſo. Men det beror jo Alſammen paa den Miſforſtaaelſe, at Laboratoriets Underſøgelſe ſkal ſaa at ſige være Dom i Sagen, hvad jo aldeles ikke er Tilfældet. Den ſkal kun være et Middel til at oplyſe Sandheden blandt de mange Andre, ſom Juſtiſſen har til Naadighed i Sager af denne Natur, og ligesom det hidtil har været det allerſjeldneſte Tilfælde, ſaaledes vil det ogſaa i Fremtiden overordnetlig ſjeldent blive Tilfældet, at Laboratoriets Erklæring er det egentlige Beviſ i Sagen, hvorpaa der dømmes. Det egentlige Beviſ, hvorpaa der dømmes i diſſe ſaa vel ſom næſten i alle kriminelle Sager her i Landet, er Bedkommendes Tilſtaaelſe; den kriminelle Underſøgelſe og de Forhør, der optages over Bedkommende ſelv, hans Medhjælpere, Arbejdere oſo., leder til, at man ſaar fulbſtændigt Lyſ i Sagen, og Laboratoriets Analyſe er kun en Medhjælp, et yderligere Overbeviſningsmiddel. Dertil kommer, at i en anden Retning kan Laboratoriet aldeles Intet udrette, og jeg forſtaar ikke det Raiſonnement, der i den Henſeende er fremsat af den ærede Ordfører for Mindretallet (Hæſle), thi Laboratoriet kan i og for ſig ikke bevirke, at man ſkulde tage alvorligere fat, ſom han udtrykte ſig, paa Forſøkningerne, end man hidtil har gjort. Det kan kun ſte ved, at det forſøgende Politipersonale udvides ſaaledes, ſom Lovforſlaget har foreſtaaet; men Laboratoriet kan jo ikke gjøre Andet end ſidde ſtille og underſøge, hvad der bringes til det, og det var jo netop det, ſom var Meningen med Lovforſlaget, at Politiets Krefte ſkulde forøges ſaaledes, at man var iſtand til at aſſe Folk, ſom man nu ikke kan aſſe, til det Arbejde at gaa omkring og indſamle miſtænkkelige Vareprøver, ſom derefter kunne bringes til Laboratoriet. Vel har man ſagt, at Laboratoriets Embedsmænd ogſaa kunde reise ud og af egen Drift foretage Underſøgelſer rundt om; men det er jo Noget, ſom ſlet ingen praktiſk Betydning har, ſaalænge man kun tænker ſig Laboratoriet beſat med 3 à 4 Menneſker, eller med 5 à 6, naar man kommer høit. For at Laboratoriets Perſoner ſkulde kunne udøve en virkelig efterſporende Virkſomhed i noget større Omfang, maatte der jo være mange flere. Dertil kommer endelig, at jeg heller ikke kan betragte det ſom fornuſtigt at ſætte ſaa stort og koſtbart et Apparat i Bevægelſe, ſom det vilde være at indrette et ſtort Laboratorium, ſom tillige var iſtand til at foretage Underſøgelſer, naar man ikke tillige ſkærpede Straffebestemmelſerne, thi jeg kan aldeles ikke gaa ind paa, at man ſkal have